

СТАНОВЛЕННЯ СТАТУСУ ЖІНКИ В ІСТОРІЇ СУСПІЛЬСТВА

Жінки завжди були і залишаються стабілізуючою основою суспільства. У наш час за сучасних умов у відносинах між чоловіком та жінкою, найчастіше, провідну роль грає жінка, тобто окреслюється матріархальна система управління інститутом сім'ї, рідше – рівноправ'я, але так було не завжди.

З давніх часів до сьогодення жінки пройшли складний шлях у набутті свого теперішнього статусу. У кожного народу, в різних суспільствах він мав свою специфіку, що пояснювалося відмінністю світогляду, віросповідань та особливостю життєвого укладу. Наприклад, становище жінки в Індії визначалося її повною залежністю від чоловіків: у дитинстві - від влади батька, у молодості - від чоловіка, після смерті чоловіка - від сина. Дружина вважалася власністю, чоловік зберігав на неї права як за життя, так і після смерті. Закони Ману забороняли розлучення, проте, дозволяли чоловікові брати кращу жінку.

У Китаї жінка за своїм статусом також завжди була підлеглою. Після одруження вона мала в усьому коритися чоловікові, за законами «Лі цзи» мета шлюбу полягала не у возз'єднанні чоловіка і жінки, а у продовженні роду. Тільки з народженням сина жінка підіймалася по статусних східцях вгору. Емоції в китайських сім'ях відсувалися на другий план.

Жінки Давнього Єгипту були найбільш вільними та незалежними серед жінок інших країн не тільки Стародавнього Світу, але й Європи. Однак так звана «рівність статей» у єгипетському суспільстві була відсутня, бо, відповідно до світопорядку, встановленому Маат, життєва сутність чоловіків і жінок була різною. Чоловіки Єгипту схилилися перед жінками, захоплювалися ними, дбали про них, при цьому, природно вимагаючи від них уваги до себе.

В духовних практиках усіх релігій жіноче начало відіграє важливу, а, іноді, й провідну роль. Однак на сьогодні це, мабуть, одна із небагатьох соціальних сфер, в яких жінка посідає другорядне місце по відношенню до чоловіка і має досить обмежені права.

Але історія надає нам багато прикладів визначної ролі жінки в житті соціуму. Войовниче плем'я амазонок, матріархальне суспільство мінойської цивілізації (бронзова доба, острів Крит), Хатшепсут, що була п'ятим фараоном Вісімнадцятої династії Стародавнього Єгипту (більшість єгиптологів її вважають найуспішнішою з жінок-фараонів Єгипту), жіночий рух у Західній Європі тощо. Й це далеко не весь перелік того, що дало поштовх до подальшого жіночого саморозвитку й отримання жінкою гідного статусу в сучасному суспільстві. Я вважаю, що ми виграли змагання за власне самоствердження, а минуле буде слугувати гарним досвідом й приводом для переосмислення свого істинного призначення.

Науковий керівник – Стоян С. П., к.філос.н, доцент